

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/3/2026
Identifikačné číslo spisu:	9523100407
Dátum vydania rozhodnutia:	15.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:9523100407.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Emila Klemaniča a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA., na neverejnom zasadnutí konanom 15. júla 2026 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaných A. V. F., J., A. Z. Ď.K. a obžalovanej právnickej osoby Z. J., s. r. o., o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. 2T/10/2023, zo 17. novembra 2025

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. 2T/10/2023, zo 17. novembra 2025.

II. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec v r a c i a Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

III. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 2T/10/2023, zo 17. novembra 2025 boli uznaní za vinných obžalovaní A. V. F., J. v bodoch 1/ a 2/ zo spáchania prečinu prijímania úplatku spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 329 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 a A. Z. Ď. v bodoch 1/ a 2/ zo spáchania prečinu prijímania úplatku spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 329 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 a v bode 3/ Z. J., s. r. o. zo spáchania prečinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti § 233 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe, že:

A. V. F., J. a A. Z. Ď.

1/ A. V. F., J. v postavení obchodného riaditeľa spoločnosti Z. R. K., š. p. IČO: XX XXX XXX, so sídlom X. R. Č. X, L. L. (ďalej len „Z. R.“), po vzájomnej dohode s A. Z. Ď. si vyžiadali v bližšie nezistený deň mesiaca február až marec 2019, v bližšie nezistenom čase a v bližšie nezistenej kaviarni v meste Banská Bystrica, od C. E., prokuristu spoločnosti E., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom Z. XX, X. (ďalej len „E., s. r. o.“), peňažný úplatok za to, že so spoločnosťou E., s. r. o., ako víťazom

verejnej súťaže vyhlásenej vo Vestníku verejného obstarávania č. 250/2018 z 20. decembra 2018 vyhláseného verejným obstarávateľom Z. R., š. p. pod značkou 18206-MSS, bola dňa 26. marca 2019 podpísaná a zverejnená v Centrálnom registri zmlúv Rámcová dohoda č. 1607/2019 a Rámcová dohoda č. 1608/2019 (ďalej len „Rámcová dohoda 1607“ a „Rámcová dohoda 1608“), ako aj za to, že spoločnosť E., s. r. o. môže ďalej bez problémov realizovať obchodnú činnosť s Z. R. v zmysle Rámцovej dohody 1607 a Rámцovej dohody 1608, pričom výška úplatku bola stanovená ako 13 % podielu zo zrealizovaných dodávok prác a fakturácií zadaných na základe týchto Rámцových dohôd 1607 a 1608, pričom v období od 31. marca 2019 do 31. marca 2020 prevzali od C. E. celkový peňažný úplatok vo výške 78.500 EUR, a to tým spôsobom, že A. Z. Ď. časť vyžiadaného úplatku preberala v presne nestotožnených dňoch približne raz mesačne v hotovosti v sídle spoločnosti A., a. s., P. XX/A, L. L., ako aj v osobnom motorovom vozidle zn. BMW X5 na parkovisku pred hotelom Z. v Banskej Bystrici, ako aj na iných doposiaľ nestotožnených miestach v Banskej Bystrici a časť bezhotovostne cez spoločnosť Z. J., s. r. o., v danom čase so sídlom P. XXA, L. L., v ktorej jedinou spoločníčkou bola A. Z. Ď., a to prostredníctvom deviatich vystavených faktúr v celkovej výške 22.617,36 EUR:

- faktúra č. XXXXXXXXX, z 31. júla 2019, na sumu 2.600 EUR bez DPH, 3.120 EUR s DPH,
- faktúra č. XXXXXXXXX, z 31. augusta 2019 na sumu 2.865 EUR bez DPH, 3.438 EUR s DPH,
- faktúra č. XXXXXXXXX, z 30. septembra 2019, na sumu 2.425 EUR bez DPH, 2.910 EUR s DPH
- faktúra č. XXXXXXXXX, z 31. októbra 2019, na sumu 3.037,80 EUR bez DPH, 3.645,36 EUR s DPH,
- faktúra č. XXXXXXXXX, z 30. novembra 2019, na sumu 1.660 EUR bez DPH, 1.992 EUR s DPH,
- faktúra č. XXXXXXXXX, z 31. decembra 2019, na sumu 1.020 EUR bez DPH, 1.224 EUR s DPH,
- faktúra č. XXXXXXXXX, z 31. januára 2020, na sumu 1.600 EUR bez DPH, 1.920 EUR s DPH,
- faktúra č. XXXXXXXXX, z 29. februára 2020, na sumu 1.840 EUR bez DPH, 2.208 EUR s DPH,
- faktúra č. XXXXXXXXX, z 31. marca 2020, na sumu 1.800 EUR bez DPH, 2.160 EUR s DPH

formálne označené za nešpecifikované poradenské služby medzi spoločnosťou E., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom Z. XX, X. a spoločnosťou Z. J., s. r. o., v danom čase so sídlom P. XXA, L. L., pričom trestné stíhanie C. E. bolo podmienené zastavením uznesením prokurátora Úradu špeciálnej pod č. k. VII/1 Gv 119/22/1000 - 7, prokuratúry zo 4. marca 2024.

2/ A. V. F., J.. v postavení obchodného riaditeľa spoločnosti Z. R. K., š. p., IČO: XX XXX XXX so sídlom X. R. Č.. X, L. L. (ďalej len „Z.“), po vzájomnej dohode s A. Z. Ď. v bližšie nezistený deň mesiaca február až apríl 2019, v bližšie nezistenom čase a v bližšie nezistenej kaviarni v meste Banská Bystrica, si cez sprostredkovateľa fyzickú osobu C. E., vyžiadali od A. E. S., konateľa spoločnosti E., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom V. XX, L. (ďalej len „E., s. r. o.“), peňažný úplatok za to, že so spoločnosťou E., s. r. o. ako víťazom verejnej súťaže vyhlásenej vo Vestníku verejného obstarávania č. 250/2018 z 20. decembra 2018 vyhláseného verejným obstarávateľom Z. R., š. p. pod značkou 18206 MSS bola dňa 27. marca 2019 podpísaná Rámcová dohoda č. 1606/2019 (ďalej len „Rámcová dohoda 1606“) a zverejnená v Centrálnom registri zmlúv dňa 8. apríla 2020, ako aj za to, že spoločnosť E., s. r. o. môže ďalej bez problémov realizovať obchodnú činnosť s Z. R. v zmysle Rámцovej dohody 1606, pričom výška úplatku bola stanovená ako 13 % podielu zo zrealizovaných dodávok prác a fakturácií zadaných na základe tejto Rámцovej dohody 1606, pričom v období od 1. apríla 2019 do 7. januára 2020 ako peňažný úplatok celkovo prevzali 25.782,96 EUR bezhotovostne, a to cez sprostredkovateľa vystupujúceho pod menom C. E. a jeho obchodnú spoločnosť E., s. r. o. prostredníctvom, ôsmich vystavených faktúr:

- faktúra č. XXXXXXXXX, z 15. mája 2019, na sumu 2.232 EUR bez DPH, 2.678,40 EUR s DPH, za nájom strojov v zmysle zmluvy za 04/2019,
- faktúra č. XXXXXXXXX, z 10. júna 2019, na sumu 3.691,80 EUR bez DPH, 4.430,16 EUR s DPH, za prenájom strojov za 05/2019 v zmysle zmluvy,
- faktúra č. XXXXXXXXX, z 10. júla 2019, na sumu 2.705 EUR bez DPH, 3.246 EUR s DPH, za prenájom strojov v zmysle zmluvy za 06/2019,
- faktúra č. XXXXXXXXX, z 13. augusta 2019, na sumu 1.408 EUR bez DPH, 1.689,60 EUR s DPH, za prenájom strojov v zmysle zmluvy za 07/2019,
- faktúra č. XXXXXXXXX, z 11. septembra 2019, na sumu 3.193 EUR bez DPH, 3.831,60 EUR s DPH, za prenájom strojov za 08/2019 v zmysle zmluvy,
- faktúra č. XXXXXXXXX, z 9. októbra 2019, na sumu 2.502 EUR bez DPH, 3.002,40 EUR s DPH, za

prenájom strojov za 09/2019 v zmysle zmluvy,

- faktúra č. XXXXXXXX, z 12. novembra 2019, na sumu 2.748 EUR bez DPH, 3.297,60 EUR s DPH, za prenájom strojov za 10/2019,

- faktúra č. XXXXXXXX, z 10. decembra 2019, na sumu 3.006 EUR bez DPH, 3.607,20 EUR s DPH, za prenájom strojov za 11/2019 v zmysle zmluvy,

za fiktívny prenájom motorových vozidiel medzi spoločnosťou E., s. r. o. a spoločnosťou E., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom Z. XX, X., pričom trestné stíhanie C. E.P. bolo podmienené zastavené uznesením prokurátora Úradu špeciálnej pod č. k. VII/1 Gv 119/22/1000 - 7, prokuratúry zo 4. marca 2024.

Z. J., s. r. o.

3/ v období od konca júla 2019 do apríla 2020, v meste Banská Bystrica, právnická osoba Z. J., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, v danom čase so sídlom P. XXA, L. L., konajúca prostredníctvom fyzickej osoby A. Z. Ď., zastávajúcej pozíciu spoločníčky spoločnosti, legalizovala prijatie časti úplatkov získaných konaním uvedených v bode 1/ tohto rozsudku, v úmysle zakryť ich pôvod v trestnej činnosti prijatím sumy 22.617,36 EUR na bankový účet spoločnosti s IBAN: R. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v V. L., a. s. v zmysle vystavených nasledovných deviatich faktúr:

- faktúra č. XXXXXXXX, z 31. júla 2019, na sumu 2.600 EUR bez DPH, 3.120 EUR s DPH,

- faktúra č. XXXXXXXX, z 31. augusta 2019 na sumu 2.865 EUR bez DPH, 3.438 EUR s DPH,

- faktúra č. XXXXXXXX, z 30. septembra 2019, na sumu 2.425 EUR bez DPH, 2.910 EUR s DPH,

- faktúra č. XXXXXXXX, z 31. októbra 2019, na sumu 3.037,80 EUR bez DPH, 3.645,36 EUR s DPH,

- faktúra č. XXXXXXXX, z 30. novembra 2019, na sumu 1.660 EUR bez DPH, 1.992 EUR s DPH,

- faktúra č. XXXXXXXX, z 31. decembra 2019, na sumu 1.020 EUR bez DPH, 1.224 EUR s DPH,

- faktúra č. XXXXXXXX, z 31. januára 2020, na sumu 1.600 EUR bez DPH, 1.920 EUR s DPH,

- faktúra č. XXXXXXXX, z 29. februára 2020, na sumu 1.840 EUR bez DPH, 2.208 EUR s DPH,

- faktúra č. XXXXXXXX, z 31. marca 2020, na sumu 1.800 EUR bez DPH, 2.160 EUR s DPH,

za fiktívne poradenské služby medzi spoločnosťou E., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom Z. XX, X. a spoločnosťou Z. J., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, v danom čase so sídlom P. XXA, L. L.,

Špecializovaný trestný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že:

„Spáchanie opísaných skutkov obžalovanými preukazujú najmä obsahy svedeckých výpovedí svedkov C. E.D. a E. S., ako aj ďalšie doplňujúce svedecké výpovede, najmä svedkov A. K. L. a A. V. E. a tiež zabezpečené relevantné listinné materiály (najmä jednotlivé faktúry, zmluvy a výpisy z účtov spoločností E. Y., s. r. o., E., s. r. o., Z. J., s. r. o., či fyzickej osoby C. E., podklady zabezpečené zo spoločnosti Z. R., š.p. a tiež zabezpečené dôkazné materiály, najmä nahrávky rozhovorov a konverzácie z četrovacích aplikácií, vyextrahované z jednotlivých mobilných telefónov či už obžalovaných alebo svedka E.). Vo vzťahu k uvedeným skutočnostiam svedok C. E., tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom vypovedal o podstatných a kľúčových okolnostiach zhodne, jasne a zrozumiteľne popísal skutočnosti, ktoré sú premietnuté do skutkových viet podanej obžaloby. Podrobne opísal všetky relevantné okolnosti korupčného konania, ktoré je obvineným kladené za vinu, označil obvinených ako páchatel'ov dotknutých trestných činov, opísal ich konanie, vzájomnú koordinovanosť a del'bu úloh pred a pri páchaní skutku, ako aj samotný priebeh a okolnosti spáchania predmetných trestných činov. Opísal okolnosti vzťahujúce sa ku skutku v bode 1/ obžaloby, za akých bol požiadaný A. Z. Ď. o poskytnutie úplatku v súvislosti s plnením Rámcovej dohody č. 1607 a 1608 zo strany A. V. F.. Rovnako opísal spôsob akým odovzdával menovanej úplatky i spôsob ich legalizácie. Potvrdil, že časť úplatkov odovzdával v hotovosti a časť cez fiktívne fakturácie za poradenské služby. Vo svojej výpovedi uviedol, že A. V. F., mu na osobnom stretnutí za prítomnosti A. Z. Ď. uviedol, že tak ako on bude musieť platiť 13 % z fakturácie i E. S., resp. jeho spoločnosť E., s. r. o., a on to má zariadiť. Vo vzťahu k bodu 2/ obžaloby rovnako opísal svoju účasť na predmetom skutku, taktiež opísal konanie oboch obžalovaných. Opísal, ako boli úplatky od E. S. prijímané, ako i spôsob ich legalizácie. Zmluva, ktorou malo byť prijatie úplatkov legalizované podľa svedka vypracovala A. Z. Ď.. Taktiež opísal postoj E. S. k jeho „povinnosti“ platiť provízie z fakturácií, aj okolnosti, za ktorých už ďalej platiť odmietol. Tiež zdôraznil, že sumy, ktoré mal E., s. r. o. platiť mu posielala obžalovaná Ď. aj cez správy. Skutočnosti uvedené vo výpovedi svedka C. E., najmä vo vzťahu k situácii ohľadom platenia „provízie“

za spoločnosť E., s. r. o. v dotknutom období, vzájomných vzťahov zainteresovaných osôb, potvrdil svedok E. S., konateľ spoločnosti E., s. r. o., konkrétne opísal, za akých skutočností došlo ku korupčnému konaniu zo strany osôb C. E., A. F. a A. Ď.Á., pričom konkrétne uviedol, že v období od 27.3.2019 do 8.4.2019 sa osobne stretol s C. E., na námestí v Banskej Bystrici, ktorý mu uviedol, že keď neodsúhlasí, že bude platiť 13 % z celkovej fakturácie, tak dovedy nebude jeho rámcová dohoda č. 1606/2019 zverejnená v Centrálnom registri zmlúv. Ďalej uviedol, že úplatok mal byť zlegalizovaný prostredníctvom fiktívnej fakturácie medzi spoločnosťou E., s. r. o. a jeho obchodnou spoločnosťou E., s. r. o., na základe uzatvorenej Rámcovej zmluvy o nájme dopravného prostriedku zo dňa 1.4.2019. Hneď ako odsúhlasil, že bude platiť mesačne zo svojej fakturácie pre Z. R., š. p. žiadaných 13 %, tak jeho Rámcová dohoda č. 1606/2019 bola zverejnená v CRZ. Za celé obdobie uhradil pre spoločnosť E., s. r. o. ôsmimi faktúrami úplatok vo výške 25.782,96 EUR s DPH. Išlo o fiktívne daňové plnenia určené na úhradu úplatku. Na potvrdenie svojej výpovede doložil aj zvukové záznamy z telefonických hovorov s C. E., ktoré boli na hlavnom pojednávaní aj oboznámené. Aj keď výpoveď svedka C. E. nebola úplne konzistentná vo vzťahu k vyjadrovaciemu prednesu a plynulosti na hlavnom pojednávaní, túto skutočnosť však svedok jednoznačne vysvetlil pri odstraňovaní rozporov, resp. doplnení a spresnení jeho výpovede s výpoveďami z prípravného konania, kedy uviedol, že je to spôsobené najmä dlhším odstupom času, keď vypovedal v prípravnom konaní to bolo ešte čerstvé, pamätal si to lepšie a pri jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní si už niektoré detaily nepamätal. Napriek tomu svedok jednoznačne potvrdil rozhodné skutočnosti ohľadom procesu dotknutého verejného obstarávania, ako bol oslovený obžalovanou Ď., aby odvádzal, platil 13 % z mesačnej fakturácie, ktorú fakturoval spoločnosti Z. R., š. p., ktorý úplatok fakturoval obžalovanej ako fiktívne poradenské služby, ako musel na pokyn obžalovaných F. a Ď. dotlačiť konateľa spoločnosti E., s. r. o. E. S. k plateniu rovnakej provízie (úplatku) potom, ako dotknutej spoločnosti nezverejnili podpísanú zmluvu v CRZ kým nepristúpi na podmienky obžalovaných, pričom ich obžalovaní vydierali tým, že ak nepodpíše E., s. r. o. fiktívnu zmluvu so spol. E., s. r. o. na prenájom strojov, ktorých mesačná fakturácia predstavovala 13 % zo zrealizovaných dodávok v rámci Rámcovej dohody 1606, a ktoré následne E. odovzdával obžalovanej Ď., nebudú robiť vôbec. Svedok E. jednoznačne vo svojej výpovedi uviedol, že síce s verejným obstarávaním, jeho prípravou, mu pomohla obžalovaná Ď. (keďže aj v minulosti spolu spolupracovali a poskytovala aj služby jeho otcovi G. E.), ale čo sa týka fakturovaných služieb a provízie, tak to nebolo za pomoc pri verejnom obstarávaní, ale to boli tie percentá z tendra. Tieto skutočnosti rovnako potvrdil aj potom, ako mu boli jednotlivé faktúry predložené k nahliadnutiu na hlavnom pojednávaní, ku ktorým uviedol, že sú to tie faktúry, o ktorých vypovedal a je to tá provízia, ktorú uvádzal. Zároveň potvrdil, že ako úplatok zaplatil dokopy aj so spoločnosťou E., s. r. o. okolo 108.000 EUR, kedy vychádzal z fakturácie pre Z. R., pričom on zaplatil celkovo asi 79.593 EUR, E., s. r. o. asi 21.485 EUR, ktorú sumu určil z faktúr, ktoré im vystavoval. Svedok tiež uviedol, že síce peniaze (úplatok) nedával nikdy priamo obžalovanému F., tieto dával vždy iba obžalovanej Ď., pričom ona mala tvrdiť, že sa delí s obžalovaným F.. Taktiež potvrdil, že to bol práve obžalovaný F., ktorý zabránil tomu, aby spoločnosť E., s. r. o., ako víťaz tendra, verejného obstarávania, mohla vykonávať práce, práve preto, že odmietli zo začiatku platiť provízie, teda, že zmluva s nimi nebola zverejnená v CRZ, teda nebola platná a nemohli pracovať. Spoločnosť E., s. r. o. ako víťaz v inej časti dotknutého verejného obstarávania provízie naopak platil, preto aj mohol robiť, E., s. r. o. neplatil, stál a nemohol pracovať. To sa zmenilo potom, ako sa E. dohodol s S. na už uvedenom systéme platenia 13 % provízie (úplatku) pre obžalovaných. Rovnako logicky a zrozumiteľne vysvetlil ako došlo k ukončeniu platenia týchto provízií (úplatku) najskôr od spoločnosti E., s. r. o., a potom aj od jeho spoločnosti E., s. r. o.. Ohľadom dohodnutia si provízie (úplatku) 13 % ako podielu zo zrealizovaných dodávok prác a fakturácii zadaných na základe jednotlivých rámcových dohôd, v prospech obžalovaných, svedčí aj nahrávka medzi svedkom E. a obžalovanou Ď., ktorú vyhotovil svedok E. z jeho iniciatívy. Výpoveď svedka E. S. bola, aj vzhľadom na odstup času nie len od spáchania skutkov, ale aj od výsluchov z prípravného konania, jednoznačná, presvedčivá, konzistentná a zrozumiteľná, navyše zhodná s jeho výpoveďami z prípravného konania a zároveň v rozhodných a podstatných skutočnostiach potvrdzujúca výpoveď svedka E.. Svedok S. okrem už uvedených skutočností opísal aj ako sa snažil riešiť svoju situáciu ohľadom nezverejnenia zmluvy v CRZ priamo na š. p. Z. R., kde sa najskôr informoval u p. P., ktorá mu odpísala, že ide o nejakú technickú chybu, následne bol zisťovať situáciu u p. Č., vedúcej obstarávania v š. p. Z. R., ktorá ale tiež nevedela o dôvode, prečo zmluva zverejnená nebola. V tomto momente jej mal svedok na papier

napísať, že on dôvod vie, je to 13 % a iniciály T.K., ktoré mali znamenať V. F.. Z tohto stretnutia si svedok vyhotovil aj zvukový záznam. Rovnako si svedok nahrál aj niektoré telefonáty so svedkom E., kde rozoberali, že svedok S. tých 13 % nebude odvádzať v hotovosti, ale chce faktúry. Následne mu aj chodili faktúry, ktoré súhlasili s 13-timi %. E. mu mal tiež povedať, že aj on platí 13 % z jeho zmluvy, že týchto 13 % smeruje k obžalovanému F. a v jeho prípade mal byť E. sprostredkovateľ pre odovzdanie tých 13-tich %. O danej situácii svedok S. informoval okrem svojich blízkych aj p. L.. Okrem toho vie, že prezývka obžalovaného F. je G.. To, že má platiť úplatok 13 % mu oznámil C. E. ešte predtým ako bola jeho zmluva zverejnená v CRZ. Oznámil mu vtedy výšku úplatku 13 % a požadovaný spôsob výplaty v hotovosti. Vie, že tie peniaze, ktoré E. vyplatil na základe faktúr, on potom vyplácal v hotovosti a tiež mu povedal, že za svoju spoločnosť E.Ý., s. r. o. poskytuje úplatok v hotovosti. Od E. tiež vie, že úplatok mal ísť aj obžalovanému F., pričom aj v telefonických rozhovoroch spomínal, že „oni“, teda úplatok mal ísť pre viacero osôb, ale menovite spomínal len obžalovaného F.. Svedok S. navyše vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní aj logicky zdôvodnil, prečo na takúto dohodu o platení úplatkov s E. na začiatku pristúpil a úplatky aj platil. Svedok A. K. L. vo svojej výpovedi potvrdil skutočnosti uvádzané svedkom S., najmä vo vzťahu k zapojeniu spoločnosti E., s. r. o. do verejného obstarávania, problémom so zverejnením zmluvy v CRZ, dohode s C. E. a platením „odvodov“ cez zmluvu o prenájme strojového vybavenia. Na hlavnom pojednávaní vysvetlil aj svoju WhatsApp komunikáciu s V. E., ku ktorej uviedol, že sa týkala skutočnosti, že E. S. už nebude platiť faktúry C. E., pričom pomenovaním G. mal v tejto komunikácii na mysli obžalovaného F.. Rovnako tak svedok spresnil, že on bol oznámiť obžalovanému F., že S. prestal platiť E., a to preto, lebo E. pri jednom stretnutí spomínal, že peniaze neostávajú jemu, ale ich posielajú ďalej a dozor nad tým, ako mali ísť tieto peniaze mal mať obžalovaný F.. Teda C. E. uviedol, že časť peňazí končí u obžalovaného F.. Ten odvod bol nejaký percentuálny údaj. Svedok V. E. potvrdil skutočnosti uvádzané svedkom S. a svedkom L., keď uviedol, že má informácie od L., že spoločnosť E., s. r. o. musela niečo odvádzať, aby mohla ďalej pôsobiť ako dodávateľ pre Z. R., š. p.. išlo o peňažné plnenie prostredníctvom fakturácie tretej strany, a to v súvislosti s problémami so zverejnením zmluvy v CRZ. Svedok taktiež potvrdil WhatsApp komunikáciu s L., z ktorej vyplývalo, že L. bol s obchodným riaditeľom F. a oznámil mu, že už ďalej nebudú odvádzať. Označením „G.“ v komunikácii mysleli obžalovaného F.. Svedok tiež potvrdil, že osoba v pozícii obchodného riaditeľa môže mať prehľad o objeme vykonaných prác určitou spoločnosťou. Ďalší svedkovia, ktorí vypovedali na hlavnom pojednávaní nemali vedomosť o jednotlivých skutkoch, ktoré sa kladú obžalovaným za vinu, nevedeli o korupčnej činnosti v štátnom podniku Z. R., ani u obžalovaných. Výpovede svedkov, najmä svedkov E. a S., ohľadom platby úplatkov na mesačnej báze vo forme bezhotovostných platieb, dopĺňajú najmä listinné dôkazy v podobe vystavených faktúr a zadokumentovaných jednotlivých platieb z bankových účtov, a to medzi spoločnosťami E., s. r. o. a E., s. r. o., ako aj medzi spoločnosťami E., s. r. o. a Z. J., s. r. o. pričom išlo o platby, ktoré sú popísané v jednotlivých skutkových vetách obžaloby. K jednotlivým bezhotovostným platbám a vystaveným faktúram medzi spoločnosťami E., s. r. o. a Z. J., s. r. o. (na fiktívnu poradenskú činnosť) je dôležité uviesť najmä skutočnosť, že išlo o platby a faktúry vystavené v dotknutom rozmedzí mesiacov marec 2019 až marec 2020, teda práve od začiatku realizácie obchodnej činnosti spoločnosti E., s. r. o. pre š. p. Z. R. na podklade víťazného verejného obstarávania. Nikdy predtým alebo potom už k podobnej spolupráci (resp. poradenskej činnosti) medzi týmito dvoma obchodnými spoločnosťami nedošlo. Rovnako tak o systéme fiktívnej fakturácie medzi spoločnosťami E., s. r. o. a E., s. r. o., okrem výpovedí samotných konateľov týchto spoločností, ktorí zhodne uviedli, že išlo o fiktívne plnenia na základe fiktívnej zmluvy o prenájme strojového zariadenia, a to práve za účelom prevodu úplatkov od spoločnosti E., s. r. o., cez spoločnosť E., s. r. o., pre obžalovaných, svedčia aj listinné dôkazy v podobe vystavených faktúr a bezhotovostných prevodov finančných prostriedkov medzi týmito spoločnosťami. Oboznámené výpisy z bankových účtov Y. L., a. s. svedčia o jednotlivých výberoch hotovosti na pravidelne báze či už z bankového účtu C. E. ako fyzickej osoby, alebo aj z bankového účtu spoločnosti E., s. r. o.. Obžalovaným nebolo preukázané, že by ktokoľvek z nich priamo zasahoval do dotknutého verejného obstarávania, že by nejako manipulovali s výsledkami verejného obstarávania, či ovplyvňovali elektronickú aukciu alebo jednotlivých členov výberových komisií, alebo by zasahovali do vystavovania objednávok, či dali pokyn na zastavenie prác či služieb pre niektorú zo spoločností E., s. r. o. alebo E., s. r. o.. Úplne im stačilo vedieť, kto túto zákazku vo verejnom obstarávaní vyhral, koho majú osloviť za účelom získania nelegálnej provízie (úplatku), najmä

keď víťazom sa stala spoločnosť, ktorej konateľa, C. E., veľmi dobre poznala najmä obžalovaná Ď., a ktorá ho v tejto súvislosti aj s takouto ponukou oslovila, a tiež ho následne „spracovala“ na oslovenie a presvedčenie o nutnosti platenia provízie (úplatku) aj zo strany E. S., teda spoločnosti E., s. r. o.. Obžalovaná Ď. sa v tejto súvislosti ani nemusela stretávať so zamestnancami štátneho podniku Z. R., či členmi jednotlivých výberových komisií, keď mala informácie priamo od obchodného riaditeľa obžalovaného F., pod ktorého gesciu samotné verejné obstarávanie spadalo. Rovnako tak disponovali informáciou, že osoba, ktorá zmluvu mala ako jediná možnosť v danom čase zverejniť v CRZ, je aktuálne na dovolenke, čo vytváralo ďalší priestor na „zatlačenie“ na svedka S., aby pristúpil na platenie provízie (úplatku) prostredníctvom svedka E. tým, že dotknutú zmluvu zverejnia a vykonávať práce bude môcť spoločnosť E., s. r. o. začať až potom, ako pristúpi na stanovené podmienky obžalovaných. Oficiálne bolo prezentované nezverejnenie zmluvy so spoločnosťou E., s. r. o. v CRZ ako administratívna chyba. Faktom je, že zmluva zverejnená nebola, kým zmluva s iným víťazom (E., s. r. o.) už zverejnená bola a na nezverejnenie sa niekoľko dní svedok S. dopytoval priamo na štátnom podniku Z. R.. V kontexte s uvedenými skutočnosťami je potom irelevantné, koľko také zverejnenie štandardne trvá a kedy vlastne sa mala zmluva v štandardných podmienkach zverejniť. Navyše, túto skutočnosť nevedel jednoznačne určiť ani jeden zo svedkov, ktorí to mali v štátnom podniku Z. R. na starosti. Z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplynul záver o nadštandardnom vzťahu medzi obžalovanými F. a Ď., či už vo forme oboznámených obrazových materiálov z mobilných telefónov obžalovaných Ď. (fotografia/video súbor z kancelárie so vztyčeným palcom a rámcovou zmluvou v rukách obžalovanej) a F. (fotografie/screenshotty správ osobného/vzťahového charakteru), alebo aj vo forme spoločných, aj keď neoficiálnych, aktivít v spoločnosti H., s. r. o., o ktorých vypovedali svedkovia G. a Z., či stretnutiach obžalovaných F. a Ď. v priestoroch spoločnosti A., a. s. (kde je obžalovaná predsedom predstavenstva), o ktorých vypovedala svedkyňa R.. Nebude preto ani náhodou, že obaja obžalovaní vlastnia/vlastnili byty v polyfunkčnom objekte na G. ul. č. XX v L. L., ktoré navyše nadobudli do vlastníctva zhodne v rozpätí štyroch mesiacov. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti nie je možné ani vysloviť záver, že by obžalovaný F. mohol byť v celej tejto veci zneužitý, resp. využitý zo strany obžalovanej Ď.. Viacerí svedkovia uviedli, že obžalovaný F. sa aktívne zúčastňoval a podieľal na dotknutom procese platenia provízií (úplatkov), svedkovia E. a S. potvrdili, že sa osobne aj s obžalovanou Ď. zúčastnil stretnutí, na ktorých sa tieto platby (úplatky) preberali, taktiež svedkovia L. a E. potvrdili (aj vo vzájomnej mobilnej komunikácii z daného obdobia), že svedok L. bol osobne za obžalovaným F. vo veci zastavenia platieb (platenia úplatkov) od spoločnosti E., s. r. o., resp. E. S.. Ohľadom aktivít obžalovanej Ď. v snahe získať nelegálne provízie svedčia aj prehraté rozhovory s osobou J. H. (vyextrahovaný z mobilného telefónu obžalovanej Ď.), ale najmä z vyhotovenej nahrávky zo dňa 23.6.2019, medzi obžalovanou a svedkom E., kde sa už obaja bavia o percentách, o približných sumách za mesiac a o spôsobe ich legalizácie. Dohodnutý spôsob platenia provízií (úplatkov) a jeho skutočnú realizáciu však najlepšie ilustruje zabezpečená komunikácia z četovacej aplikácie iOS iMessage medzi obžalovanou Ď. a svedkom E., kde v spojitosti s vystavenými faktúrami a platbami medzi spoločnosťami E., s. r. o., Z. J., s. r. o. a E., s. r. o., napríklad: 1/ správa od obžalovanej Ď. (tel. č.: +XXXXXXXXXXXX) zo dňa 15.5.2019 s textom: „17 173.14 € bez DPH“ adresovaná C. E.. Dňa 15.5.2019 bola vystavená faktúra č. XXXXXXXXX na sumu 2.232 EUR bez DPH, 2.678,40 EUR s DPH, za nájom strojov v zmysle zmluvy za 04/2019, ktorú vystavila spoločnosť E., s. r. o. spoločnosti E., s. r. o. suma 2.232 EUR je 13 % zo sumy 17.173,14 EUR - z výpisu účtu spoločnosti E., s. r. o. (IBAN: R.) vyplýva, že suma 2.678,40 EUR bola spoločnosti pripísaná dňa 27.5.2019 z účtu spoločnosti E., s. r. o. (IBAN: R.). 2/ správa od obžalovanej Ď. zo dňa 8.7.2019, resp. fotografia rukou písaného textu na poznámkovom bloku s textom: „1) 10.356,16 € bez DPH, 12.427,39 € s DPH, 2) 10.456,32 bez DPH, 12.547,58 s DPH“ adresovaná C. E.. Dňa 10.7.2019 bola vystavená faktúra č. XXXXXXXXX, na sumu 2.705 EUR bez DPH, 3.246 EUR s DPH, za prenájom strojov v zmysle zmluvy za 06/2019, ktorú vystavila spoločnosť E., s. r. o. spoločnosti E., s. r. o. suma 2.705 EUR je 13 % zo súm 10.356,16 EUR + 10.456,32 EUR - z výpisu účtu spoločnosti E., s. r. o. vyplýva, že suma 3.246 EUR bola spoločnosti pripísaná dňa 31.7.2019 z účtu spoločnosti E., s. r. o. 3/ správa od obžalovanej Ď. zo dňa 8.8.2019 s textom: „1408“ adresovaná C. E.. Dňa 13.8.2019 bola vystavená faktúra č. XXXXXXXXX, na sumu 1.408 EUR bez DPH, 1.689,60 EUR s DPH, za prenájom strojov v zmysle zmluvy za 07/2019, ktorú vystavila spoločnosť E., s. r. o. spoločnosti E., s. r. o. z výpisu účtu spoločnosti E., s. r. o. vyplýva, že suma 1.689,60 EUR bola spoločnosti pripísaná dňa 20.8.2019 z účtu

spoločnosti E., s. r. o. 4/ správa od obžalovanej Ď. zo dňa 11.9.2019 s textom: „RS: 27.117,23 €, RA: 48.877,91 €, PD: 24.562,95 €“ adresovaná C. E.. Dňa 11.9.2019 bola vystavená faktúra č. XXXXXXXXX, na sumu 3.193 EUR bez DPH, 3.831,60 EUR s DPH, za prenájom strojov za 08/2019 v zmysle zmluvy, ktorú vystavila spoločnosť E., s. r. o. spoločnosti E., s. r. o. suma 3.193 EUR je 13 % zo sumy 24.562,95 EUR (skratka PD - Prievidza, kde ťažila spoločnosť E., s. r. o.) - z výpisu účtu spoločnosti E., s. r. o. vyplýva, že suma 3.831,60 EUR bola spoločnosti pripísaná dňa 30.9.2019 z účtu spoločnosti E., s. r. o.. 5/ správa od obžalovanej Ď. zo dňa 7.10.2019 s textom: „RS: 25848,24, RE: 35713,71, PD: 19251,28“ adresovaná C. E.. dňa 9.10.2019 bola vystavená faktúra č. XXXXXXXXX, na sumu 2.502 EUR bez DPH 3.002,40 EUR s DPH, za prenájom strojov za 09/2019 v zmysle zmluvy, ktorú vystavila spoločnosť E.Ý., s. r. o. spoločnosti E., s. r. o. suma 2.502 EUR je 13 % zo sumy 19.251,28 EUR (skratka PD - Prievidza, kde ťažila spoločnosť E., s. r. o.) - z výpisu účtu spoločnosti E.Ý., s. r. o. vyplýva, že suma 3.002,40 EUR bola spoločnosti pripísaná dňa 17.10.2019 z účtu spoločnosti E., s. r. o. 6/ správa od obžalovanej Ď. zo dňa 11.11.2019 s textom: „2748“ a následne aj správa zo dňa 11.11.2019 s textom: „Pd“ adresované C. E.. dňa 12.11.2019 bola vystavená faktúra č. XXXXXXXXX, na sumu 2.748 EUR bez DPH, 3.297,60 EUR s DPH, za prenájom strojov za 10/2019, ktorú vystavila spoločnosť E., s. r. o. spoločnosti E., s. r. o. skratka Pd - Prievidza, kde ťažila spoločnosť E., s. r. o. - z výpisu účtu spoločnosti E., s. r. o. vyplýva, že suma 3.297,60 EUR bola spoločnosti pripísaná dňa 18.11.2019 z účtu spoločnosti E., s. r. o. 7/ správa od obžalovanej Ď. zo dňa 12.11.2019 s textom: „Takže ja toto spolu“ a následne aj správa zo dňa 12.11.2019 s textom, resp. printscreen obrazovky telefónu aplikácie kalkulačka: „3 037,8“ adresované C. E.. Dňa 12.11.2019 bola vystavená faktúra č. XXXXXXXXX, zo dňa 31.10.2019, na sumu 3.037,80 EUR bez DPH, 3.645,36 EUR s DPH, za poradenské služby za obdobie 10/2019, ktorú vystavila spoločnosť Z. J., s. r. o. spoločnosti E., s. r. o. - z výpisu účtu spoločnosti Z. J., s. r. o. (IBAN: R.) vyplýva, že suma 3.645,36 EUR bola spoločnosti pripísaná dňa 29.11.2019 z účtu spoločnosti E., s. r. o.. V nadväznosti na všetko vyššie uvedené, je potrebné konštatovať, že obžalované osoby sú usvedčované tak priamymi, ako aj nepriamymi dôkazmi. Usvedčujúce dôkazy sú pritom viaceré, vzájomne sa dopĺňajú a naznačujú uzatvárajúcu sa reťaz a jednoznačne možno konštatovať, že postačujú na presvedčenie o vine obžalovaných zo spáchania inkriminovaných skutkov. Jednoznačným usvedčujúcim priamym dôkazom je výpoveď C. E., ktorá je dostatočne podrobná, autentická a logická, výpoveď je viackrát zopakovaná a je úplne presvedčivá, keďže ju potvrdzujú a vo významnej miere objektivizujú výpovede ďalších viacerých osôb, listinné dôkazy a tiež napríklad aj zvukové nahrávky. Nebola doposiaľ zistená ani predložená jediná skutočnosť, pre ktorú by sa mala výpoveď tohto svedka vyhodnotiť ako nevierohodná či klamlivá. Je pravdou, že svedok E. v prvom momente po svojom zadržaní vypovedal inak, resp. svoju trestnú činnosť ako aj trestnú činnosť obžalovaných popieral, následne však v rámci legitímneho procesného postupu v zmysle Trestného poriadku a po poučení svojej osoby o svojich právach a povinnostiach, tento celkom slobodne vyhodnotil danú situáciu a zmenil svoj postoj. Výpovede, ktoré následne učinil, pritom s ostatnými dôkazmi celkom zrejme korelujú a tieto dôkazy dopĺňajú a spresňujú. Naopak verzie obžalovaných a ich popieranie inkriminovanej trestnej činnosti, sú vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy namieste vyhodnotiť ako málo vierohodné, pochybné, v podstate dôkazne osamotené a teda účelové. Vínou za konkrétne konanie korupčnej povahy u obžalovaných žiadnym spôsobom nevyvracia prípadný fakt, že C. E. zmluvu o prenájme vozidiel s E. S. podpísal reálne až koncom apríla, teda 3 týždne po zverejnení Rámcovej dodávateľskej zmluvy s E., s. r. o. v Centrálnom registri zmlúv. Z výsluchov svedkov E. a S. navyše vyplýva, že podstatná bola ochota a súhlas svedka S. uzavrieť účelovú zmluvu o prenájme vozidiel so svedkom E., ktorý mal dosiahnuť a následne tlmočiť obžalovanej Ď. pred zverejnením rámcovej zmluvy v registri zmlúv. To, že k reálnemu vypracovaniu, spripomienkovaniu a podpísaniu tejto dvojstrannej zmluvy medzi svedkom E. a svedkom S. mohlo prísť s krátkym časovým odstupom, už nemá pre konanie obžalovaných relevantný význam; tým skôr, keď požadované platby od apríla 2019 k nim začali plynúť v zmysle „dohody“. Rovnako tak vo vzťahu k obhajobnej argumentácii obžalovaných je potrebné dodať, že úplatok nebol iba za podpísanie predmetných Rámcových zmlúv (keďže tieto už boli v čase jeho vyžiadania podpísané), ale predovšetkým za to, že dotýčny podnikateľ môže ďalej bez problémov realizovať obchodnú činnosť so spoločnosťou Z. R., š. p. v zmysle zmluvy a tiež, že úplatok a jeho výška bola viazaná na 13 % podiel zo zrealizovaných dodávok prác a fakturácií a nie priamo na dohodnutú cenu zákazky uvedenú v Rámcových zmluvách, keďže tam sa jednalo len o maximálnu limitnú hranicu ceny zákaziek na niekoľko

ročné obdobie do budúcnosti, ktoré mohli, ale aj nemuseli byť podnikateľovi zadané. Zhrnúc všetko vyššie uvedené, je nutné konštatovať, že výpovede svedkov C. E. a E. S. boli v konaní pred súdom v podstatných okolnostiach konzistentné, ucelené, bez podstatných odchýlok či nepresností, pričom svedkovia jasne a zrozumiteľne a logicky odpovedali aj na všetky doplňujúce otázky prokurátora, obhajoby či samosudcu. Z výpovede svedkov vyplýva, že títo vypovedali pravdivo, slobodne a vážne, a to o skutočnostiach, ktoré vnímali vlastnými zmyslami - ako priami svedkovia rozhodných udalostí. Tieto výpovede však v reťazi dôkazov, či už priamych alebo nepriamych, opäť neostali osamotené, ale boli potvrdené a doplnené i ďalšími dôkazmi - výpovedami svedkov a zabezpečenými listinnými dôkazmi. Pokiaľ ide o dôveryhodnosť spolupracujúcej osoby je samozrejme potrebné mať na zreteli judikatúru najvyšších súdnych inšancií o potrebe dôsledného skúmania a vyhodnocovania jej tvrdení. Avšak v tomto konaní nebol zistený či preukázaný u C. E.É. či E. S. žiaden motív, ktorý by mal ich tvrdenia vo vzťahu k obžalovaným negatívne deformovať. Rovnako tak neboli identifikované žiadne neprimerané výhody, ktoré by spolupracujúcim osobám mali z usvedčovania obžalovaných vyplývať. K otázke prístupu k hodnoteniu výpovedí spolupracujúcich osôb, zvyčajne pejoratívne označovaných ako „kajúcnici“, sa už aj najvyšší súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti viackrát vyjadroval (viď napr. rozsudok zo dňa 26.11.2014, sp. zn. 2 To 9/2014 alebo uznesenie zo dňa 2.2.2016, sp. zn. 1TdoV 13/2015), keď predovšetkým zdôraznil, že výpovede osôb, ktoré sa sami podieľali na prejednávanej alebo s ňou súvisiacej trestnej činnosti, nemožno a priori vylúčiť z okruhu dôkazov ako nevierohodné len s odkazom na to, že voči uvedeným osobám boli použité osobitné trestnoprosné, resp. hmotnoprávne inštitúty. Uvedená výpoveď je zákonným dôkazom (získaný legálny „benefit“ výpoveď procesne nediskriminuje), ktorý ako taký podlieha následne rovnakému voľnému hodnoteniu v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku - z pohľadu vierohodnosti a závažnosti - ako každý iný dôkaz. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že nie je zákonom predpísané, akým spôsobom (akým dôkazom, resp. dôkazmi) musí byť určitá okolnosť dokázaná (pokiaľ ide o druh alebo počet potrebných dôkazov). Rozhodujúca je konkrétna dôkazná situácia. Žiadnym dôkazom teda nie je súd pri posudzovaní určitej skutkovej okolnosti viazaný, zároveň však žiaden zo zákonne súladných dôkazov nie je v tomto smere ako podklad pre rozhodnutie vylúčený. Na základe ktoréhokoľvek legálneho dôkazu môže byť uznaná vina v trestnom konaní (neplatí však, že na základe určitého dôkazu alebo dôkazov vina uznaná byť musí). V zásade teda neplatí ani téza, že na základe výpovede „kajúcnika“ nemôže byť uznaná vina, resp. môže byť uznaná len vtedy, ak je ohľadom určitej okolnosti táto výpoveď potvrdená inými výpovedami alebo inými dôkazmi. Výpoveď takej osoby (pri jej voľnom hodnotení) môže byť (potenciálne) ovplyvnená snahou dosiahnuť vlastnú výhodu. Na druhej strane, osoba v čase svojej výpovede (najmä keď je vypočúvaná už v prípravnom konaní) nevie, či a s akými dôkazmi bude táto výpoveď konfrontovaná. Jej rozhodnutie „pomôcť si“ je teda realizovateľné práve v prípade, ak hovorí pravdu, a naopak, rizikové pre prípad, že sa ňou uvádzané okolnosti ukážu ako fiktívne, čo by jeho osobnú pozíciu mohlo skomplikovať. Oba tieto faktory sa vo sfére hodnotenia dôkazov stretávajú a je potrebné sa s nimi vyrovnávať v konkrétnom prípade, vzhľadom na jeho okolnosti. Hoci je nepochybné, že výpoveď tzv. spolupracujúceho obvineného, resp. spolupracujúceho svedka, ktorý môže byť motivovaný k usvedčeniu páchatelov trestnej činnosti, ktorej sa sám aktívne zúčastnil, deformovaná, a preto aj rozhodovacia činnosť Európskeho sudu pre ľudské práva aj súdov Slovenskej republiky kladie vyššie nároky na hodnotenie výpovedí týchto svedkov, a s tým spojené vyššie nároky na preverovanie hodnovernosti, a tým pravdivosti ich výpovedí, na strane druhej však je nevyhnutné mať na zreteli potrebu komplexného hodnotenia dôkazov v konkrétnej trestnej veci, potom nemožno hodnotiť ako nelogický ten záver, že pokiaľ je výpoveď, resp. sú výpovede tohto svedka v niektorom alebo viacerých skutkoch podporované aj ďalšími dôkazmi (čím je podporená aj jeho hodnovernosť), nie je dôvod hodnotiť identickú osobu ako nehodnoverného svedka, alebo jeho výpoveď hodnotiť ako dôkazné nepostačujúcu pre preukázanie konkrétnej trestnoprávne relevantnej skutočnosti aj vo vzťahu k tým skutkom, kde jeho výpoveď zostáva jediným dôkazom usvedčujúcim konkrétneho obvineného (resp. obžalovaného), samozrejme za predpokladu neexistencie špecifickej dôkaznej situácie k danému skutku, spočívajúcej napríklad v preukázaní malígneho motívu práve a len ku konkrétnym skutočnostiam alebo konkrétnemu obvinenému vypovedať nepravdivo (viď uznesenie NS SR zo dňa 16.8.2023, sp. zn. 3To/2/2023, ako aj uznesenie NS SR zo dňa 19.12.2024, sp. zn. 3To/9/2024). Z vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní bez rozumných pochybností vyplýva, že obžalovaná A. Z. Ď. si spolu s obžalovaným A. V. F., obchodným riaditeľom štátneho podniku Z. R., sama priamo ako aj cez inú

osobu - C. E., vyžiadala a aj prevzala od podnikateľov poskytujúcich služby a práce pre Z. R., š. p. v rámci verejného obstarávania - C. E. a A. E. S. úplatok vo výške 13 % zo zrealizovaných dodávok prác a fakturácii, a to práve za to, že vysúťažené spoločnosti E., s. r. o. a E., s. r. o. môžu byť aj napriek tomu, že riadne uspeli ako víťazné spoločnosti vybraných verejných súťaží, s nimi podpísané a následne zverejnené jednotlivé Rámcové dohody v Centrálnom registri zmlúv a za možnosť tieto „vysúťažené“ obchody so štátnym podnikom Z. R. aj následne vôbec realizovať. Časť týchto neoprávnených peňažných plnení bola zakrývaná vystavovaním a inkasovaním sčasti predstieraných faktúr prostredníctvom obchodnej spoločnosti Z. J., s. r. o., ktorej jedinou spoločníčkou bola práve obžalovaná A. Z. Ď..“

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. V. F., J. priamo do zápisnice (č. l. 4475 spisu), a to proti všetkým výrokom rozsudku. Následne podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ján Notu (č. l. 951 a nasl. spisu), v ktorom uviedol v podstate nasledovné:

„Napádaného rozhodnutie je v tragickom rozpore s objektivitou priebehov hlavných pojednávaní a obsahom súdneho spisu. Jeho vecný obsah pôsobí až dojmom, že nemá snáď nič spoločné s priebehom a výsledkami dokazovania v prejednávanej trestnej veci. Napádané rozhodnutie obsahuje niekoľko záverov a konštatovaní, ktoré nemôžu popri sebe obstáť a platiť súčasne, vo svojich súvislostiach si vzájomne odporujú a je tak plné kognitívnych havárií. Počas jednotlivých výsluchov svedkov na hlavných pojednávaniach odznelo nasledovné :

a) Svedok E. na hlavnom pojednávaní 9. júna 2025 po zákonom poučení a zloženej prisaha uviedol „A. V. F. odo mňa úplatok nežiadal“, „Ja som mu žiaden peňažný úplatok neodovzdával.“ Pri odstraňovaní rozporov záverom uviedol „Ja som peniaze nikdy nedával V. F.“ (vid'. str. 7 napádaného rozhodnutia).

b) Svedok S. na hlavnom pojednávaní 29. júla 2025 po zákonom poučení a zloženej prisaha uviedol „Obžalovaný F. odo mňa sám nežiadal úplatok alebo výpalné“, „Ja osobne som pánovi F. neodovzdal ani cent“, „Obžalovaný F. odo mňa nežiadal žiadny úplatok, ani benefit, aby som mohol realizovať manipuláciu drevnej hmoty.“ (vid'. str. 8 napádaného rozhodnutia).

c) Svedok L. na hlavnom pojednávaní 9. septembra 2025 po zákonom poučení a zloženej prisaha uviedol „Pokiaľ ide o samotný úplatok obžalovanému F., nemám vedomosť o tom, že by E. S. poskytol úplatok A. V. F., ani neviem ako C. E. nakladal s finančnými prostriedkami..“ (vid'. str. 9 napádaného rozhodnutia).

d) Svedok E. na hlavnom pojednávaní 9. septembra 2025 po zákonom poučení a zloženej prisaha uviedol „Nemám žiadnu vedomosť o tom, že by A. V. F. prevzal nejaký úplatok a sám som mu nikdy úplatok neodovzdal.“ (vid'. str. 10 napádaného rozhodnutia).

e) Svedok R. na hlavnom pojednávaní 1. októbra 2025 po zákonom poučení a zloženej prisaha uviedol k aspektom zverejňovania zmlúv „Bežne trvá od 1 do 7 dní, závisí to od podpisovania viacerými osobami a organizačných okolností.“ (vid'. str. 11 napádaného rozhodnutia).

f) Svedkyňa P. na hlavnom pojednávaní 1. októbra 2025 po zákonom poučení a zloženej prisaha uviedla k aspektom zverejňovania zmlúv „Zo strany pána S. zo spoločnosti E. prišla otázka, prečo nedošlo k zverejneniu zmluvy so spoločnosťou E., keďže zmluva s iným uchádzačom bola už zverejnená. Ja som bola v tom čase na dovolenke a vrátila som sa až 8. apríla 2019. Vyhodnotili sme to ako administratívnu chybu, uchádzačovi sme sa ospravedlnili a po mojom návrate z dovolenky sme zmluvu FIAT IVSTITIA ET PEREAT MVNDVS zverejnili.“, „po podpise generálnym riaditeľom trvá bežne 2 až 14 dní, kým sa zmluva zverejní“, „neexistuje žiadna vnútorná lehota, ktorá by určovala presný čas zverejnenia“, „A. F. mi nikdy nedával pokyny súvisiace s predmetnou zákazkou ani so zverejnením zmluvy.“ (vid'. str. 12 a str. 13 napádaného rozhodnutia).

g) Svedok M. na hlavnom pojednávaní 21. októbra 2025 po zákonom poučení a zloženej prisaha uviedol „Nemám žiadnu vedomosť o tom, že by obžalovaný F. ovplyvňoval členov komisie, zasahoval do verejného obstarávania alebo prijímal, či poskytoval úplatky v súvislosti so svojou funkciou.“ (vid'. str. 14 napádaného rozhodnutia).

Napriek vecným obsahom týchto jednotlivých výsluchov, ktoré ako jediné smerovali k zisteniu okolností potrebných pre ozrejenie skutočností dôležitých pre trestné konanie prvostupňový súd v napádanom rozhodnutí konštatuje:

h) „spáchanie opísaných skutkov obžalovanými preukazujú najmä obsahy svedeckých výpovedí svedkov C. E. a E. S., ako aj ďalšie doplnujúce svedecké výpovede, najmä svedkov A. K. L. a A. V.

E....“ (viď. str. 17 napádaného rozhodnutia).

i) „(E.) opísal všetky relevantné okolnosti korupčného konania, ktoré je kladené obvineným kladené za vinu, označil obvinených ako páchatelov dotknutých trestných činov...“ (viď. str. 17 napádaného rozhodnutia). Tu je nutné podotknúť, že neušlo pozornosti obhajoby, že pokiaľ na iných miestach odôvodnenia napádaného rozhodnutia nazýva konajúci súd obžalované osoby správnym termínom „obžalovaný“, „obžalovaná“, v tej časti ich nazýva „obvinenými“ čo spoľahlivo vykresľuje prácu s kopírovaním textu z podaní prokuratúry v skorších procesných obdobiach.

j) „Aj keď výpoveď svedka C. E. nebola úplne konzistentná vo vzťahu k vyjadrovaciemu prednesu a plynulosti na hlavnom pojednávaní, túto skutočnosť však svedok jednoznačne vysvetlil pri odstraňovaní rozporov, resp. doplnení a spresnení jeho výpovede...“ (viď. str. 18 napádaného rozhodnutia).

k) „Výpoveď svedka E. S. bola... jednoznačná, presvedčivá, konzistentná a zrozumiteľná, navyše zhodná s jeho výpoveďami z prípravného konania a zároveň v rozhodných a podstatných skutočnostiach potvrdzujúca výpoveď svedka E.“ (viď. str. 19 napádaného rozhodnutia).

l) „Obžalované osoby sú usvedčované tak priamymi, ako aj nepriamymi dôkazmi. Usvedčujúce dôkazy sú pri tom viaceré, vzájomne sa dopĺňajú a naznačujú uzatvárajúcu sa reťaz a jednoznačne možno konštatovať, že postačujú na presvedčenie o vine obžalovaných...“ (viď. str. 23 napádaného rozhodnutia).

m) „Jednoznačným usvedčujúcim priamymi dôkazom je výpoveď C. E., ktorá je dostatočne podrobná, autentická a logická, výpoveď je viackrát zopakovaná a je úplne presvedčivá, keďže ju potvrdzujú a vo významnej miere objektivizujú výpovede ďalších viacerých osôb...“ (viď. str. 23 napádaného rozhodnutia).

n) „Výpovede svedkov C. E. a E. S. boli v konaní pred súdom v podstatných okolnostiach konzistentné, ucelené, bez podstatných odchýlok či nepresností...“ (viď. str. 24 napádaného rozhodnutia).

o) „Z vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní bez rozumných pochybností vyplýva, že s obžalovaným F.... vyžiadal(a) a aj prevzal(a) ... úplatok“ (viď. str. 25 napádaného rozhodnutia).

Nemožno sa ubrániť presvedčeniu, že konajúci súd absolútne odignoroval vecný obsah jednotlivých výpovedí. Svoje presvedčenie o vine odôvodňuje viacerými (nevedmo akými) priamymi a nepriamymi dôkazmi, nevšima si však už ich obsah. Rovnako je zjavné, že v odôvodnení napádaného rozhodnutia používa simulované závery, ktoré nemajú nič spoločné s objektívnymi závermi dokazovania a sú na hrane zlomyseľnosti. Pre potreby odvolacieho prieskumu možno príkladmo ilustrovať nasledovné kognitívne havárie v úvahách prvostupňového súdu:

- svedok E. uviedol, že obžalovaný F. od neho úplatok nežiadal, ani mu žiadny nedal, súd jeho výpoveď považuje za konzistentnú, podporenú inými dôkazmi, a preto je F. vinný z prijímania úplatku,

- svedok S. uviedol, že obžalovanému F. nedal ani cent, ten od neho úplatok nežiadal, súd jeho výpoveď považuje za „jednoznačnú, presvedčivú, konzistentnú a zrozumiteľnú, navyše zhodnú s jeho výpoveďami z prípravného konania a zároveň v rozhodných a podstatných skutočnostiach potvrdzujúcu výpoveď svedka E.“ a na tomto základe dospel prvostupňový súd, že F. prijal alebo si vyžiadal úplatok,

- výpovede svedkov L. a E. dopĺňajú a potvrdzujú výpovede E. a S., súd ich označuje za nepriame dôkazy a na tomto základe konštatuje, že spoločne potvrdzujú spáchanie skutkov,

- svedok E. uviedol, že obžalovaný F. od neho úplatok nežiadal, ani mu žiadny nedal, súd jeho výpoveď považuje za konzistentnú, podporenú inými dôkazmi a na tomto základe konštatuje, že „opísal všetky relevantné okolnosti korupčného konania a označil F. ako páchatel'a trestného činu“.

Ďalej napádané rozhodnutie obsahuje také simulované závery, akými sú z ničoho nevyplývajúce tvrdenia súdu, že „viacerí svedkovia uviedli, že obžalovaný F. sa aktívne zúčastňoval a podieľal na dotknutom procese platenia provízií (úplatkov)“ viď. str. 21 napádaného rozhodnutia. Obhajoba by rada poznala týchto viacerých svedkov, na ktorých sa súd prvého stupňa odvoláva.

Rovnako nie je možné porozumieť záveru súdu „že preukázanie úplatkov vo forme bezhotovostných platieb preukazujú zadokumentované platby z bankových účtov.“

Celý obsah odôvodnenia napádaného rozhodnutia vníma obhajoba ako rozporuplný a nelogický celok. Na jednej strane súd verí svedkom, ich výpovede nespochybňuje, napriek tomu dospeje k záveru, že môj klient si vypýtal a prijal úplatok. Tento záver z ničoho nevyplýva. Rovnako svedok E. uvedie, že to, čo platil na základe vystavených faktúr bolo za reálne poskytnuté služby, za úplatok (výpalné) považoval to, čo mal údajne platiť v hotovosti. K tejto skutočnosti sa nevykonala v prebiehajúcom konaní jediný dôkaz. Konajúci súd sa s touto okolnosťou vysporiada tak, že skonštatuje existenciu a preukázanie realizácie

bezhotovostných platieb elektronickou platbou z bankových účtov, čo obhajoba považuje za cynické. Ťažko potom následne neupodobia súd, že o výsledku konania mal jasno pred skončením dokazovania a do odôvodnenia svojho rozhodnutia iba skopíroval úvahy a názory prokuratúry bez riadnej právnej úvahy súdu, ktorá by sa vysporiadala s celým rozsahom prejednávanej veci.

K obsahu a záverom vykonaného dokazovania z pohľadu obhajoby vyplývajú nasledovné skutočnosti:

- a) žiadny dôkaz nepreukazuje, že obžalovaný F. si vyžiadaval úplatok v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu priamo,
- b) žiadny dôkaz nepreukazuje, že obžalovaný F. si vyžiadaval úplatok v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu cez sprostredkovateľa,
- c) žiadny dôkaz nepreukazuje, že obžalovaný F. prijal úplatok v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu priamo,
- d) žiadny dôkaz nepreukazuje, že obžalovaný F. prijal úplatok v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu cez sprostredkovateľa,
- e) žiadny dôkaz nepreukazuje, že obžalovaný F. manipuloval proces verejného obstarávania.“

Zároveň proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná A. Z. G. priamo do zápisnice (č. l. 4475 spisu), a to proti všetkým výrokom rozsudku. Následne podané odvolanie odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Peter Múkeru ml. (č. l. 4537 a nasl. spisu) a JUDr. Peter Múkeru st. (č. l. 4550 a nasl. spisu), v ktorom uviedla v podstate nasledovné:

„V prvom rade si dovoľujem uviesť, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané konštatovanie uvedené v bode 1/ skutkovej vety rozsudku, že A. V. F., J. po vzájomnej dohode s A. Z. Ď. si vyžiadali od C. E. peňažný úplatok za to, že so spoločnosťou E., s. r. o. bola dňa 26. marca 2019 podpísaná a zverejnená v Centrálnom registri zmlúv (ďalej len „CRZ“) Rámcová dohoda č. 1607/2019 a Rámcová dohoda č. 1608/2019.

Takáto skutočnosť z výpovede korunného svedka obžaloby C. E. na hlavnom pojednávaní 9. júna 2025 a ani z iného vykonaného dôkazu nevyplýva. Svedok C. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 9. júna 2025 doslova uviedol, cit. „keby sme nezaplatili Z. Ď. E. nemohli by sme robiť, a tak to vnímal aj E. S., že mu nebola poskytovaná žiadna služba, on musel platiť, aby mohol pre Z. robiť.

Z uvedenej výpovede svedka C. E. na hlavnom pojednávaní teda vyplýva, že údajný úplatok mal byť vyžiadaný v súvislosti s plnením uvedených rámcových dohôd, teda za to, že spoločnosť E., s. r. o. môže ďalej bez problémov realizovať obchodnú činnosť s Z. R. v zmysle Rámcovej dohody č. 1607/2019 a Rámcovej dohody č. 1608/2019. Svedok C. E. nikde vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní neuviedol, že sme si od neho vyžiadali údajný úplatok za to, že so spoločnosťou E., s. r. o. bola 26. marca 2019 podpísaná a zverejnená v CRZ Rámcová dohoda č. 1607/2017 a Rámcová dohoda č. 1608/2019. Obdobne ako na hlavnom pojednávaní sa svedok C. E. vyjadril aj vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, v ktorej uviedol, cit. „ale aby to fungovalo, teda aby sme tam mohli robiť, aby biznis na základe tých zmlúv fungoval, bolo by dobré, aby sa odvádzalo (str. 4 zápisnice o vylúchu svedka C. E. z 3. júna 2020, č. l. 506 - 512). V tejto súvislosti si dovoľujem poukázať aj na konštatovanie sudcu pre prípravné konanie uvedené v uznesení o vzatí do väzby zo 4. júna 2020, ktorý rovnako konštatoval, že zo žiadneho dôkazu založeného (v danom čase) vo vyšetrovacom spise nevyplýva skutočnosť, že od C. E. mal byť úplatok vyžiadaný za to, že so spoločnosťou E., s. r. o. bola, resp. bude podpísaná Rámcová dohoda č. 1607/2019 a Rámcová dohoda č. 1608/2019 (str. 11 uznesenia ŠTS, sp. zn. 4Tp/12/2020, zo 04.06.2020). Preto konštatovanie uvedené v bode 1/ skutkovej vety rozsudku, že ja s A. V. F.Z., J. sme si vyžiadali od C. E. peňažný úplatok za to, že so spoločnosťou E., s. r. o. bola 26.03.2019 podpísaná a zverejnená v CRZ Rámcová dohoda č. 1607/2019 a Rámcová dohoda č. 1608/2019, nemá absolútne žiadnu oporu v dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní. Z výpovede svedka C. E. na hlavnom pojednávaní 09.06.2025 je zrejmé, že údajný úplatok mal byť od neho vyžiadaný za to, aby spoločnosť E. Y., s. r. o. mohla ďalej bez problémov realizovať obchodnú činnosť s Z. R. v zmysle Rámcovej dohody č. 1607/2019 a Rámcovej dohody č. 1608/2019. Okrem tohto jeho tvrdenia však táto skutočnosť nebola na hlavnom pojednávaní verifikovaná iným dôkazom a to obzvlášť v tom smere, že ide o tvrdenie kajúcnika, teda spolupracujúceho obvineného, ktorého tvrdenia musia byť podľa rozhodovacej činnosti európskych súdov vždy dôkladne verifikované aj inými dôkazmi. Navyše, aj v prípade pripustenia možnosti, že údajný úplatok mal byť od C. E. vyžiadaný za to, aby spoločnosť E., s. r. o. mohla ďalej bez problémov realizovať obchodnú činnosť s Z. R. v zmysle

uvedených rámcových dohôd, tak vyžiadany úplatok musí súvisieť s činnosťou osoby, ktorá zabezpečuje obstarávanie vecí všeobecného záujmu. Ja a ani obž. A. V. F., J. sme však ani teoreticky nemohli akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť plnenie uvedených rámcových dohôd, teda realizáciu obchodnej činnosti spoločnosti E., s. r. o. pre Z. R. v zmysle týchto rámcových dohôd, resp. sa akýmkoľvek spôsobom podieľať na realizácii (plnení) týchto dohôd, keďže ich plnenie, a teda samotná realizácia tejto zazmluvnenej obchodnej činnosti vrátane vystavovania čiastkových objednávok patrila plne do kompetencie konkrétneho odštepného závodu a jeho riaditeľa, čo vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní potvrdili aj mnohí svedkovia vrátane C. E. (str. 14 zápisnice o HP z 09.06.2025), A. E. S. (str. 11 zápisnice o HP z 29.07.2025), A. K. L. L. (str. 10 zápisnice o HP z 09.09.2025) či A. V. E. (str. 18 zápisnice o HP z 09.09.2025). Túto skutočnosť vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní navyše zdôraznil svedok A. V. E. pôsobiaci v minulosti ako riaditeľ Odštepného závodu Prievidza, ktorý potvrdil, že žiadna osoba z Generálneho riaditeľstva Z. R. vrátane obchodného riaditeľa Z. R. nemôže zasahovať do vystavovania objednávok na jednotlivých expedičných skladoch odštepného závodu (str. 18 zápisnice o HP zo dňa 09.09.2025).

Podľa judikatúry Ústavného súdu SR vyjadrenej v náleze I. ÚS 402/2008 na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu prijímania úplatku podľa § 329 Trestného zákona je nevyhnutné preukázať vzťah (súvislosť) medzi úplatkom a činnosťou, ktorá patrí do oblasti obstarávania vecí všeobecného záujmu.

Okrem toho, že vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebol žiadnym spôsobom preukázaný vzťah (súvislosť) medzi údajným vyžiadaným úplatkom od C. E. a údajnou činnosťou mňa a obž. A. V. F., J. v súvislosti s bezproblémovým realizovaním zazmluvnenej obchodnej činnosti spoločnosti E., s. r. o. pre Z. R. v zmysle uvedených rámcových dohôd, tak som presvedčená, že údajný úplatok vyžiadaný od C. E. za to, aby spoločnosť E.Ý., s. r. o. mohla ďalej bez problémov realizovať zazmluvnenú obchodnú činnosť pre Z. R. v zmysle uvedených rámcových dohôd, nie je činnosťou spadajúcou pod obstarávanie vecí všeobecného záujmu. Uvedené konanie (činnosť) nie je činnosťou spadajúcou pod obstarávanie vecí všeobecného záujmu, pretože za prijatie úplatku v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu nemožno považovať obstarávanie súhrnu individuálnych záujmov v individuálnom (dvojstrannom) právnom vzťahu vopred definovaných subjektov (napr. zmluvných partnerov konkrétnych spoločností, majiteľov, zamestnancov a pod.). Za prijatie úplatku v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu teda nemožno považovať situáciu, v ktorej bol úplatok prijatý v súvislosti so zabezpečovaním individuálneho záujmu (k tomu rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Tz 22/2000, z 18.10.2000). Prípadné vyžiadanie (resp. prijatie) úplatku od C. E. za činnosť, aby spoločnosť E., s. r. o. mohla ďalej bez problémov realizovať zazmluvnenú obchodnú činnosť pre Z. R. v zmysle uvedených rámcových dohôd, tak nie je činnosťou spadajúcou pod obstarávanie vecí všeobecného záujmu, keďže v danom prípade ide o obstarávanie individuálnych záujmov v individuálnom (dvojstrannom) právnom vzťahu vopred definovaných subjektov, a to na jednej strane spoločnosti E., s. r. o. ako dodávateľa a na druhej strane Z. R. ako odberateľa. To znamená, že samotný výkon (realizáciu) obchodnej činnosti spoločnosti E., s. r. o. (t. j. manipuláciu dreva na expedičných skladoch) pre Z. R. na základe Rámcovej dohody č. 1607/2019 a Rámcovej dohody č. 1608/2019 rozhodne nemožno spájať s verejným záujmom, keďže naň nie je ústavnoprávny nárok, čo znamená, že výkon tejto činnosti je vecou dohody medzi uvedenými subjektmi, a teda nie je inštitútom verejného práva, ale súkromného práva. V tejto súvislosti je síce potrebné dať za pravdu konštatovaniu uvedenému v odôvodnení napadnutého rozsudku (str. 29 rozsudku), že výber dodávateľov pre štátny podnik je podľa zákona realizovaný verejným obstarávaním a jednoznačne presahuje individuálny záujem zmluvných strán, čo je nepochybné a ani to žiadnym spôsobom nespochybňujem, avšak samotný výkon (realizácia) obchodnej činnosti spoločnosti E., s. r. o. ako dodávateľa (t. j. manipulácia dreva na expedičných skladoch) pre Z. R. ako odberateľa na základe uzatvorenej Rámcovej dohody č. 1607/2019 a Rámcovej dohody č. 1608/2019 rozhodne nepredstavuje verejný záujem, teda nie je ani inštitútom verejného práva, ale predstavuje individuálny záujem dvoch zmluvných strán vyplývajúci z uzatvorených rámcových (obchodných) dohôd, a teda je inštitútom súkromného (obchodného) práva.

Zároveň si dovoľujem uviesť, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané ani ďalšie konštatovanie uvedené v bode 1/ skutkovej vety rozsudku, že ja a obž. A. V. F., J. sme prevzali od C. E. celkový peňažný úplatok vo výške 78.500 Eur, a to tým spôsobom, že som časť vyžiadaného úplatku preberala v hotovosti a časť bezhotovostne cez spoločnosť Z. J., s. r. o., a to prostredníctvom deviatich vystavených faktúr v celkovej výške 22.617,36 Eur (faktúry bližšie označené

v bode 1/ skutkovej vety rozsudku), formálne označené za nešpecifikované poradenské služby medzi spoločnosťou E., s. r. o. a spoločnosťou Z. J., s. r. o.. Tvrdenie o prebratí časti vyžiadaného úplatku od C. E. bezhotovostne cez spoločnosť Z. J., s. r. o. prostredníctvom deviatich vystavených faktúr v celkovej výške 22.617,36 Eur za poradenské služby, nemá oporu v dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní. Takáto skutočnosť nevyplýva z výpovede svedka C. E. na hlavnom pojednávaní 09.06.2025. Svedok C. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 09.06.2025 pri odstraňovaní rozporov postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku doslova uviedol, cit. „Ja som to bral tak, že to, čo išlo na faktúru bolo za reálne poskytnuté služby, a to čo bolo cash bol úplatok. Služby, ktoré mi reálne pani Ď. poskytla boli výberové konania na začiatku“ (str. 13 zápisnice o HP z 09.06.2025 - opravená). Z uvedenej výpovede svedka C. E. na hlavnom pojednávaní teda jednoznačne vyplýva, že faktúry vystavené spoločnosťou Z. J., s. r. o. spoločnosti E., s. r. o. boli vystavené za reálne poskytnuté poradenské služby v súvislosti s pomocou pri predmetných verejných súťažiach, a teda nešlo o prevzatie (prijatie) žiadneho úplatku. Ten mal byť podľa uvedenej výpovede svedka C. E. poskytovaný len v hotovosti, teda „cash“. Túto skutočnosť navyše potvrdzuje aj výpoveď ďalšieho svedka A. E. S., ktorý vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 29.07.2025 doslova uviedol, cit. „Pán E. mi povedal, že on za svoju spoločnosť E., s. r. o. poskytuje úplatok v hotovosti“ (str. 11 zápisnice o HP z 29.07.2025). Okrem toho svedok C. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil, že medzi našimi spoločnosťami (Z. J., s. r. o. a E., s. r. o.) bola dohoda o odmene za poskytnuté poradenské služby v súvislosti s pomocou pri predmetnom verejnom obstarávaní (str. 14 zápisnice o HP z 09.06.2025 - opravená). Rovnako svedok C. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil, že sme roky spolupracovali, že som mu pomáhala prostredníctvom mojej spoločnosti Z. J., s. r. o. s verejnými obstarávaniami, a že moja spoločnosť poskytovala služby aj jeho otcovi - podnikateľovi G. E.É., pričom išlo o reálne poskytnuté služby spoločnosťou Z. J., s. r. o. (str. 10 zápisnice o HP z 09.06.2025 - opravená). S ohľadom na takto vykonané dôkazy je teda zrejmé, že prostredníctvom predmetných deviatich faktúr vystavených spoločnosťou Z. J., s. r. o. spoločnosti E., s. r. o. nedošlo k bezhotovostnému prevzatiu (prijatiu) žiadnej časti údajného peňažného úplatku. Rovnako tak som presvedčená, že vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané ani konštatovanie, že časť vyžiadaného úplatku som preberala v hotovosti v sídle spoločnosti A., a. s., v osobnom motorovom vozidle zn. BMW X5 pred hotelom Z. v Banskej Bystrici, resp. aj na iných nestotožnených miestach v Banskej Bystrici. Okrem tvrdenia svedka C. E., spolupracujúceho obvineného, toto konštatovanie o mojom preberaní časti údajného úplatku v hotovosti nebolo verifikované iným dôkazom. Okrem toho, že svedok C. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 09.06.2025 neuviedol žiadne konkrétne miesta, kde som mala v hotovosti preberať údajný úplatok, tak vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ani neuviedol žiadnu konkrétnu sumu v hotovosti poskytnutého úplatku. Svedok C. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní len viackrát zopakoval, že ním poskytnutý úplatok bol vo výške 10 % až 13 % z fakturácií pre Z. R.. Navyše, svedok C. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní pri odstraňovaní rozporov postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku doslova uviedol, cit. „Nepamätám si už presne ako som vypočítal tie sumy, ktoré som uvádzal vo vylúčení 07.09.2020 a na ktoré sa ma pred chvíľou aj pýtal prokurátor, ale pravdepodobne som vypočítal 13 % z tých fakturovaných súm.“ (str. 13 zápisnice o HP zo dňa 09.06.2025 - opravená).

Z uvedenej výpovede svedka C. E. teda vyplýva, že si jednak už nepamätá, ako vypočítal sumy poskytnutého úplatku, a že ich pravdepodobne určil matematickým výpočtom ako 13 % z fakturovaných súm. Len na základe tohto pravdepodobného (matematického) výpočtu výšky poskytnutého úplatku rozhodne nemožno založiť konštatovanie o prevzatí (prijatí) celkového peňažného úplatku vo výške 78.500,- Eur tak, ako je to konštatované v bode 1/ skutkovej vety rozsudku, nakoľko táto suma je len odvodená z pravdepodobného (matematického) výpočtu svedka C. E. ako 13 % z fakturovaných súm, pričom táto suma údajne prevzatého (prijatého) úplatku nebola preukázaná žiadnym iným vykonaným dôkazom.

Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd sa materiálnym znakom uvedeným v § 10 ods. 2 Trestného zákona, ktorý je jedným zo zákonných znakov prečinu, zaoberal pri rozhodovaní o žalobných skutkoch absolútne minimálne. V tejto súvislosti v odôvodnení rozsudku uviedol len dve svojim obsahom všeobecné vety, že vzhľadom k vyššie uvádzaným okolnostiam je nepochybné, že závažnosť konania uvedená vo výrokovvej časti rozsudku u všetkých troch obžalovaných je vysoká, a že

ide o konanie mimoriadne závažné a dlhodobé, ktoré malo spočívať v neoprávnenom vyberaní úplatkov od výhercov výberových konaní a jeho legalizovaní (str. 30 rozsudku).

S ohľadom na takéto odôvodnenie je zjavné, že súd sa nevysporiadal so žiadnymi konkrétnymi okolnosťami významnými pre určenie závažnosti prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, tieto okolnosti žiadnym spôsobom nevyhodnotil, a preto toto hodnotenie ani neuviedol v odôvodnení rozsudku.“

Aj tretia obžalovaná proti tomuto rozsudku podala právnická osoba Z. J., s. r. o. priamo do zápisnice (č. l. 4475 spisu), a to proti všetkým výrokom rozsudku. Následne podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Peter Múkeru ml. (č. l. 4543 a nasl. spisu), v ktorom uviedla v podstate nasledovné:

„Dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané konštatovanie uvedené v bode 3/ skutkovej vety rozsudku, že obž. právnická osoba legalizovala prijatie časti úplatkov prijatím sumy 22.617,36 Eur na jej bankový účet v zmysle vystavených deviatich faktúr (faktúry bližšie označené v bode 3/ skutkovej vety rozsudku) za fiktívne poradenské služby medzi spoločnosťou E., s. r. o. a právnickou osobou. Takáto skutočnosť nevyplýva z výpovede korunného svedka obžaloby (spolupracujúceho obvineného) C. E. na hlavnom pojednávaní 09.06.2025 a rovnako tak ani zo žiadneho iného vykonaného dôkazu. Svedok C. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 09.06.2025 pri odstraňovaní rozporov postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku doslova uviedol, cit. „Ja som to bral tak, že to, čo išlo na faktúru bolo za reálne poskytnuté služby, a to čo bolo cash bol úplatok. Služby, ktoré mi reálne pani Ď. poskytla boli výberové konania na začiatku“ (str. 13 zápisnice o HP z 09.06.2025 - opravená). Z uvedenej výpovede svedka C. E. na hlavnom pojednávaní je teda zrejmé, že faktúry vystavené obž. právnickou osobou spoločnosti E., s. r. o. boli vystavené za reálne poskytnuté poradenské služby v súvislosti s pomocou pri predmetných verejných obstarávaniach (súťažiach), a teda nešlo o legalizovanie prijatia žiadneho úplatku. Ten mal byť podľa uvedenej výpovede svedka C. E. poskytovaný len v hotovosti, teda „cash“. Túto skutočnosť navyše potvrdzuje aj výpoveď ďalšieho svedka A. E. S., ktorý vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 29.07.2025 doslova uviedol, cit. „Pán E. mi povedal, že on za svoju spoločnosť E., s. r. o. poskytuje úplatok v hotovosti“ (str. 11 zápisnice o HP z 29.07.2025). O skutočnosti, že predmetnými deviatimi faktúrami neboli fakturované žiadne fiktívne poradenské služby medzi spoločnosťou E., s. r. o. a obž. právnickou osobou, ale išlo o reálne poskytnuté poradenské služby zo strany obž. právnickej osoby spoločnosti E., s. r. o., svedčí aj výpoveď svedka C. E. na hlavnom pojednávaní, ktorý doslova uviedol, cit. „Podklady do súťaže pripravovala za našu spoločnosť E., s. r. o. Z. Ď.. Neviem, či podklady pripravovala Z. Ď.Á. ako fyzická osoba alebo nejaká jej obchodná spoločnosť. Z. nám dala zoznam podkladov, a potom to celé spracovala.“ (str. 11 zápisnice o HP z 29.07.2025 - opravená). Svedok C. E. síce vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní už nevedel uviesť, či uvedené (poradenské) služby mu poskytovala A. Z. Ď. ako fyzická osoba alebo jej obchodná spoločnosť, avšak vzhľadom na to, že A. Z. Ď. ako fyzická osoba nikdy nedisponovala príslušným podnikateľským oprávnením v predmete podnikania (činnosti) - verejné obstarávanie a ako fyzická osoba ani nikdy takéto služby neposkytovala, je nepochybné, že tieto (poradenské) služby boli poskytované spoločnosti E., s. r. o. právnickou osobou, ktorá vykonáva činnosti, resp. poskytuje služby súvisiace s verejným obstarávaním v označenom predmete podnikania (činnosti) od roku 2012. Navyše, svedok C. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil existenciu dohody o odmene za poskytnuté poradenské služby v súvislosti s pomocou pri predmetnom verejnom obstarávaní (str. 14 zápisnice o HP z 09.06.2025 - opravená), z čoho možno taktiež oprávnene dôvodiť, že predmetnými faktúrami bola spoločnosť E., s. r. o. fakturovaná odmena za reálne poskytnuté poradenské služby v súvislosti s uvedeným verejným obstarávaním. V tejto súvislosti je tiež nevyhnutné uviesť, že obž. právnická osoba roky spolupracovala so svedkom C. E., poskytovala poradenské služby v súvislosti s verejnými obstarávaniami aj jeho otcovi - podnikateľovi G. E. (IČO: XX XXX XXX), pre ktorého pracoval svedok C. E. (str. 9. zápisnice o HP z 09.06.2025 opravená), pričom faktúry vystavené obž. právnickou osobou za uvedené poradenské služby boli vždy vystavené za reálne poskytnuté služby, čo potvrdil aj svedok C. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní (str. 10 zápisnice o HP z 09.06.2025 opravená). S ohľadom na takto vykonané dôkazy je teda zjavné, že obž. právnická osoba prostredníctvom predmetných deviatich faktúr nelegalizovala prijatie žiadnej časti údajných úplatkov.“

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu podal odvolanie prokurátor. V odvolaní uviedol: „Podávam odvolanie čo do výroku o treste v neprospech všetkých obžalovaných. Som toho názoru, že práve v nastolenej trestnej veci, najmä s prihliadnutím na charakter a závažnosť spáchaného trestného činu, keď obžalované fyzické osoby prijímali úplatky za to, že umožnia spoločnostiam, potom ako sa legálne stali víťazmi verejnej súťaže, vôbec takúto obchodnú činnosť bez problémov vykonávať, pričom svojim konaním mali prevziať v prvom prípade úplatky vo výške 78.500 EUR a v druhom prípade vo výške 25.782,96 EUR, je namieste klásť zvýšený nárok vo vzťahu k prvku generálnej prevencie súdom stanoveného trestu, zvlášť vo vzťahu k osobe v postavení obchodného riaditeľa štátneho podniku, ktorý by práve svojim konaním a morálnou integritou mal dbať na zachovávaní čistoty verejného života a zákon ctiť, nie ho porušovať.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody som toho názoru, že druh, ako aj výmera trestu u obžalovaných, je v rozpore s ustanoveniami uvedenými v § 34 Trestného zákona, nakoľko súd pri svojom rozhodnutí nevzal do úvahy všeobecnopreventívny účinok takto nízkych trestov. Uložený trest by mal odzrkadľovať aj postoj obžalovaného ku skutku a jeho následku a rovnako aj správanie sa obžalovaného pred, počas a po skutku. Z doposiaľ zabezpečených dôkazov je plne dôvodné v predmetnom prípade uloženie nie len adekvátnych peňažných trestov, ale v prípade oboch fyzických osôb aj uloženie podmieneného trestu odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby so skúšobnou dobou v polovici zákonom stanovenej výmery.

Vo vzťahu k obžalovanej právnickej osobe je tiež nutné uviesť, že táto legalizovala, prostredníctvom svojej spoločníčky A. Z. D., prijatie časti úplatkov v rozsahu 22.617,36 EUR, pričom tejto právnickej osobe uložený peňažný trest vo výške 10.000 EUR sa rovnako javí ako neprimerane nízky a neadekvátny.“

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolania obžalovaných sú dôvodné a odvolanie prokurátora nie je, s ohľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu, dôvodné.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že záver Špecializovaného trestného súdu o vine obžalovaných A. V. F., J., A. Z. Ď. a Z. J., s. r. o. v rozsahu ako ho ustálil, je nezákonný pre prítomné chyby rozsudku v dôsledku toho, že Špecializovaný trestný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a existujú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy [§321 ods.1 písm. c) Trestného poriadku].

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že súd prvého stupňa nepostupoval dôsledne pri hodnotení dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom Špecializovaný trestný súd jednak nevyhodnotil všetky doposiaľ známe okolnosti prípadu a jednak neurobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia.

Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada voľného hodnotenia dôkazov ustanovená vo vyššie citovanom § 2 ods. 12 Trestného poriadku, podľa ktorej má súd hodnotiť dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarala strana alebo súd. Táto základná zásada trestného konania musí byť realizovaná v obsahu vyhotovenia konkrétneho meritórneho rozhodnutia, z ktorého musí byť zrozumiteľne a preskúmateľne zistiteľné, akým spôsobom súd vyhodnotil v trestnom konaní získané a vykonané dôkazy a ako dospel k svojmu rozhodnutiu, pričom podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku musí súd uviesť:

- ktoré skutočnosti vzal za dokázané,
- o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera,
- akými úvahami sa spracovával pri hodnotení vykonaných dôkazov,
- ako sa súd vyrovnal s obhajobou,
- prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov,
- akými právnymi úvahami sa spracovával, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu, pričom ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva požiadavka, aby každé rozhodnutie bolo dostatočne a presvedčivo odôvodnené, keďže rozhodnutie by malo byť zákonné a spravodlivé (z pohľadu výroku) a presvedčivé (z pohľadu odôvodnenia). Odôvodnenie rozhodnutia má presvedčiť o opodstatnenosti výrokov rozhodnutia z hľadiska vecnej správnosti, zákonnosti a spravodlivosti. Riadne odôvodnenie rozhodnutia má vplyv jednak na možnosť uvádzať návrhy a argumenty procesnými stranami s tým, aby bolo k nim zaujaté stanovisko v odôvodnení rozhodnutia, resp. na možnosť účinne napadnúť rozhodnutie opravným prostriedkom, jednak na zabránenie tomu, aby bolo rozhodnutie arbitrárne, resp. naopak, aby bolo rozhodnutie preskúmateľné. V tejto súvislosti netreba opomenúť na tú skutočnosť, že súčasťou práva na spravodlivý proces je právo obžalovaného na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

Odvolací súd ďalej uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe zo zásady spravodlivého súdneho konania, ktorú treba odvodiť z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vyplýva nutnosť, aby v súdnom rozhodnutí odôvodnenie výroku o vine zo spáchania skutku napínajúceho trestný čin, zodpovedalo požiadavke preukázania zákonných znakov trestného činu mimo rozumných pochybností a ak je odôvodnenie výroku o vine vo vzťahu k niektorému zo zákonných znakov trestného činu nepreskúmateľné, takéto odôvodnenie je z hľadiska spravodlivého súdneho konania ústavne neudržateľné.

Podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov ustanovenej v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, je nutné, aby súd dôsledne a objektívne vyhodnotil dôkazné prostriedky vykonané zákonným spôsobom a dôkazy z nich získané, t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré však musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne. Len správna a dôsledná aplikácia tejto zásady je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie

skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku) tak, aby sa v danej prejednávanej veci vzali do úvahy jej osobitosti a zabránilo sa šablónovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Skutočnosti, o ktoré súd opiera svoj rozsudok, resp. jeho jednotlivé výroky, musia byť založené na dôkazoch, ktoré sám vykonal a musia z nich logicky a jednoznačne vyplývať a vnútorné presvedčenie sudcu sa viaže na zhodnotenie dôkazov a z nich vyplývajúce skutočnosti („okolnosti prípadu jednotlivo i v súhrne“), a teda neznamena ľubovôľu, najmä ním nemožno nahradiť medzeru vo vykonaných dôkazoch (rozhodnutie uverejnené vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. 28/1971).

Podľa ustálenej súdnej praxe k správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné relevantné dôkazy, ale ich tiež tak v jednotlivostiach, ako aj v ich súhrne správne zhodnotí (primerane R 14/1964), pričom ak prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom a v takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (primerane R 53/1992).

Odvolací súd však zistil, že napadnutý rozsudok obsahuje nasledujúce podstatné nedostatky, ktoré bude musieť prvostupňový súd pri novom prejednaní veci odstrániť.

Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa príliš nekriticky prevzal obžalobnú argumentáciu prokurátora, pričom sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s argumentmi obhajoby, ako aj s jednotlivými výpoveďami svedkov a rozpormi v ich výpovediach, ktoré vyplynuli z ich výpovedí na hlavných pojednaniach, oproti skutočnostiam tvrdených s prípravným konaním.

Súd prvého stupňa vybudoval rozhodujúcu časť skutkových záverov najmä na výpovediach C. E. a E. S.. Z obsahu hlavných pojednání však súčasne vyplýva, že C. E. uviedol, že A. V. F. od neho osobne úplatok nežiadal a jemu osobne ani žiadne peniaze neodovzdal a E. S. uviedol, že A. V. F. osobne neodovzdal ani cent a že od neho osobne žiadny nežiadal. Takéto tvrdenia samy osebe nevyklúčujú možnosť právneho záveru o konaní cez sprostredkovateľa podľa § 329 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. ani možnosť spolupáchateľstva podľa § 20 zákona č. 300/2005 Z. z., avšak iba za predpokladu, že súd presne vysvetlí, ktoré konkrétne dôkazy nahrádzajú absenciu priameho vnímania a na základe akého logického reťazca uzatvára existenciu dohody, spoločného postupu a určenia peňazí aj pre A. V. F..

V danom prípade súd prvého stupňa pochybil, keď sa so vzniknutými rozpormi nevysporiadal, respektíve použil v rozsudku len všeobecnú a vyhýbavú frázu, keď napísal, že výpovede svedkov boli „konzistentné a vzájomne sa dopĺňali“.

Predmetné navodzuje dojem, že súd z výpovede vybral len tie časti, ktoré korešpondovali s výrokovou časťou jeho rozhodnutia, avšak nevysvetlil prečo rozpory vo výpovediach ignoruje, a to najmä v častiach v ktorých spolupracujúci svedkovia vypovedali o absencii bezprostredného žiadania alebo prevzatia peňazí A. V. F..

V prípade svedeckej výpovede C. E. prvostupňový súd pochybil, keď uviedol, že svedok podrobne opísal všetky relevantné okolnosti korupčného konania, čo sa však javí ako rozporné, keď svedok na hlavnom pojednaní uviedol, že si s odstupom času nepamätá či provízia z fakturovaných súm predstavovala 10 alebo 13 %. Zároveň uviedol len všeobecné vyjadrenie, že on ako úspešný účastník výberového konania bol oslovený na zaplatenie provízií z objemu prác, pričom však nešpecifikoval miesto a spôsob odovzdania peňazí, len uviedol druhú obžalovanú ako osobu s ktorou spolupracoval. K týmto rozporom prvostupňový súd len uviedol, že jeho výpoveď síce nebola úplne konzistentná, ale mal za to, že preukazovala nie len platenie za fiktívne poradenské služby, ale aj platenie provízie asi vo výške 79.593 €, pričom však táto suma nekorešponduje s celkovým peňažným úplatkom vo výške 78.500 €, tak ako bol skutok 1 žalovaný. Zároveň sa prvostupňový súd ani nevysporiadal so skutočnosťou, že v jeho prípade bola zmluva riadne a včas podpísaná a zároveň aj zverejnená a z jeho strany sa jednalo o

platenie provízií z fakturovaných prác bez vzťahu k platnosti a účinnosti rámcovej dohody číslo 1607/2019 a číslo 1608/2019.

Prvostupňový súd preto nedostatočne odstránil rozpory týkajúce sa skutkových zistení vo vzťahu k bodu 1 obžaloby, keď oprel výrok o vine týkajúcej sa oboch fyzických obžalovaných bez priameho rozlíšenia čo bolo priamym zmyslovým vnímaním svedkov, čo bolo sprostredkovanou informáciou, čo bolo len logickou dedukciou. Zároveň prvostupňový súd opomenul vyhodnotiť ďalšie dôkazy, ktoré by podporovali respektíve verifikovali jednotlivé tvrdenia svedka E.. A to najmä vo vzťahu ku skutku 1 obžaloby kde je potrebné vysporiadať sa s výškou provízie ktorá mala predstavovať 13 % respektíve 10 % z fakturácie medzi Z. R.K. a spoločnosťou E., s. r. o. a skutočnosti, že obžalovaným je podľa obžaloby kladený skutok vo väčšom rozsahu.

Zároveň prvostupňový súd venoval na strane 20 rozsudku rozsiahlu úvahu týkajúcu sa bezhotovostných platieb s tým, že tieto vyplývali najmä zo svedeckých výpovedí E. a S., avšak časti týkajúcej sa hotovostných platieb nevenoval adekvátnu pozornosť, čím porušil § 168 ods. 1 Trestného poriadku, a preto v tejto časti možno považovať rozhodnutie prvostupňového súdu za nepreskúmateľné. Zároveň prvostupňový súd na strane 18 svojho rozhodnutia dospel k záverom, že z výpovede svedka E. vyplynulo, že spolu so spoločnosťou E., s. r. o. zaplatil dokopy okolo 108.000 €, kedy vychádzal z fakturácie pre Z. R., pričom on zaplatil celkovo asi 79.593 € aj E., s. r. o. asi 21.485 €, ktorú mu určil z faktúr, ktoré vystavoval. Odvolací súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania nie je zrejmé akým spôsobom prvostupňový súd ustálil predmetné výšky tvrdených úplatkov, aj vzhľadom na to, že tak ako vyplýva z obžaloby, ako aj z prvostupňového rozsudku v prvom skutku sa malo jednať o sumu 78.500 € a v druhom skutku o peňažný úplatok vo výške 25.782,96 €, čo nekorešponduje so skutkovými zisteniami prvostupňového súdu.

Zároveň odvolací súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplýva v časti svedeckej výpovede E. S., že si bol vedomý, že po vrátení kaucie už bola predmetná rámcová zmluva podpísaná, a že problémom bolo jej nezverejnenie v centrálnom registri zmlúv, pričom o tejto skutočnosti sa mal informovať u pani Č. s ktorou si rozhovor aj nahral. Prvostupňový súd však nezdôvodnil tento rozpor a jeho vyhodnotenie vzhľadom na formuláciu skutku v bode 2 obžaloby, najmä keď sám argumentuje, že svedok S. nepovažoval nezverejnenie zmluvy v CRZ za technickú chybu. S týmto skutkovým záverom sa stotožnil prvostupňový súd bez toho, aby sa vysporiadal s tým, že svedok A. H. R. uviedol, že zverejnenie zmluvy po podpise zvyčajne trvá 1 až 7 dní a svedkyňa H. P. uviedla štandardný rozsah 2 až 14 dní. Tieto údaje samy osebe nevyklúčujú záver súdu o nátlakovom mechanizme, ale vyžadujú, aby súd presne vysvetlil, prečo v konkrétnej veci nepovažuje osem pracovných dní za bežný interval.

Zároveň prvostupňový súd neuviedol, prečo nevykonával dôkaz nachádzajúci sa v spisovom materiáli, a to zvukové záznamy, ktoré boli vyhotovené E.S. S., a ktoré dobrovoľne predložil do trestného konania a zároveň prvostupňový súd neuviedol, prečo tieto neverifikoval vypočutím H. U. Č., a to aj napriek tomu, že tento dôkaz bol navrhnutý zo strany obhajoby a následne bol návrh vzatý späť, čo však nebránilo prvostupňovému súdu v jeho vykonaní, vzhľadom na potrebu overenia pravdivosti výpovede spolupracujúcej osoby.

Rovnako tak je nepreskúmateľná úvaha súdu v súvislosti s výpoveďou svedka L.U., ktorý uviedol, že osobne bol za obžalovaným F. vo veci zastavenia platieb, pričom výsledkom stretnutia malo byť zaslanie mailu, v ktorom mal svedok uviesť tieto skutočnosti a ktorý mail sa nachádza na čísle listu 504 spisového materiálu, avšak k tomuto dôkazu sa prvostupňový súd nevyjadril.

V ďalšom konaní bude preto úlohou prvostupňového súdu sa nielen vysporiadať s vyššie uvedeným dôkazmi, ktorých hodnotenie opomenul, ale bude potrebné opätovne vyhodnotiť aj výpovede spolupracujúcich osôb vo svetle zistení plynúcich z týchto dôkazov, a to tak vo vzťahu k žalovaným skutkom, ako aj vine obžalovaných.

Napokon je potrebné Špecializovanému trestnému súdu vytknúť, že z odôvodnenia rozsudku neplynie ani akými úvahami sa správal pri hodnotení výpovedí a jednotlivých dôkazov pričom všeobecné vyjadrenie, že obžalované osoby sú usvedčované tak priamymi, ako aj nepriamymi dôkazmi nepostačuje a bude potrebné zrozumiteľne a prehľadne uviesť osobitne ku každému jednému obžalovanému, ktoré priame dôkazy dokazujú jeho konanie, a ktoré nepriame dôkazy podporne podporujú jeho vinu respektíve jeho nevinu.

V novom konaní súd prvého stupňa teda v zmysle § 327 ods. 1 Trestného poriadku nanovo posúdi konanie obžalovaných nielen v kontexte odvolacím súdom vytýkaných pochybení, ale aj v kontexte dôkazov, na ktoré vo svojom odvolaní poukázali obžalovaní prostredníctvom svojich obhajcov. Najmä sa súd prvého stupňa musí vysporiadať s výpoveďou svedka E. a svedka E. S., pričom zohľadní všetky relevantné dôkazy preukazujúce hodnovernosť ich výpovedí a tak v prípade C. E. v časti týkajúcej sa poskytnutej provízie a dôvodu jej poskytnutia, a to komparáciou s faktúrami spoločnosti E., s. r. o. voči Z. R. K. a výpoveď E. S. vzhľadom na dôkaz vyplývajúci z výsluchov svedkov H. P., H. R. a U. Č. a po vykonaní dôkazu prehratím zvukových záznamov, ktoré vyhotovil svedok S. aj s komparovaním s ich obsahom.

Predmetné dôkazy bude potrebné následne vyhodnotiť v kontexte a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.